

מקרה	דין	טעם	
א	ביצה שנולדה ביו"ט	לב"ש תאכל	
		לב"ה לא תאכל	
שיעור אכילת חמץ בפסח	חמץ ושאר בכזית		
שיעור חיוב ביעור חמץ	לב"ש: שאור בכזית וחמץ בככותבת - (יותר)		
	לב"ה: שניהם בכזית		
ב	השואל האם לשחוט חיה ועוף ביו"ט	לב"ש: ישחוט ויחפור ויכסה לב"ה: לא ישחוט רק אם יש לו עפר תלוש	
	בדיעבד מי ששחט ביו"ט	לכו"ע: יחפור בדקר נעוץ ויכסה	
	להשחמש באפר כירה	מותר אף בלי הזמנה מראש	
	להוליך סולם: של עליה של שובך ברה"ר	לכו"ע אסור	
ג	ברה"י	לב"ש: אסור לב"ה: מותר	
	ברה"י מחלון לחלון	אף ב"ש מתירים	
	ליטול יונים בריכה ראשונה	לב"ש: חייב לנענע מבעו"י לב"ה: מספיק לומר זה וזה	
	יונים שאינם בריכה ראשונה	לכו"ע אין צריך כלום	
	ד	זימן שחורים בקן א' ולבנים בקן ב' ומצא להיפך	אסורים
		שניים ומצא שלשה	כולם אסורים
		שלשה ומצא שניים	מותרים
הכין בקן ומצא במרפסת שלפני הקן (והקן ריק)		אסורים	
אם אין באותה מרפסת קן אחר		מותרים	
ה	סילוק תריסי חנות	מותר לפתוח ולנעול כל מקום	
	ללא ציד	אסור אפילו לנעול בו חנות	
	יש ציד מהצד	לב"ש: אסור אפילו לסלק	
	יש ציד באמצע	לב"ה: מותר לסלק ואפילו להחזיר	
	מלטול עלי לקצב עליו	לב"ש: אסור	

	לב"ה: מותר		
	מותר לכר"ע	<u>למלט עור לאחר שחיטה</u> עם כזית בשור	
	לב"ש: אסור	בלי בשור	
	לב"ה: מותר		
	לב"ש: אסור	להניחו במקום דריסה	
	לב"ה: מותר		
	לב"ש: אסור	הוצאת דברים שאינם	
	לב"ה: מותר	לאכילה אך למצוה או להנאה	
ן	מותר	הפרשת חלה ביו"ט	
	מותר להפריש	מתנות מבהמה - זרוע לחיים וקיבה	
	לכר"ע אסור	<u>להוליך לכהן</u> תרומה אפילו מאתמול	
	לב"ש: אסור	חלה ומתנות אפילו	
	לב"ה: מותר	מאתמול	
ז	לב"ש: אסור	<u>לדוך תבלין ביו"ט במדוך</u>	
	לב"ה: מותר	אבן	
	לכר"ע מותר	במדוך עץ	
	לב"ש: רק בפך, או עץ פרור	מלח	
	לב"ה: במדוך עץ		
ח	לב"ש: רק אוכל מפסולת, ומיד	<u>ברירה ביו"ט</u>	
	לב"ה: מותר בשינוי קטן, ומעט		
	אבל בלי שינוי - בטבלה, כברה, נפה, - אסור		
	לכ"ע יברור המעט	כשיש מעט אוכל והרבה פסולת	
	לר"ג: מותר	להדיח במים ולשלוח הפסולת	
	לחכמים: אסור		
ט	לכר"ע מותר	<u>לשלוח מתנות לחבר</u> מנות	
	לב"ש: אסור	בהמות ועוף חיים	
	לב"ה: מותר		
	אף לב"ה אסור	תבואה	
	לר"ש: מותר		
י	מותר	<u>שילוח בגדים וכו'</u> תפורים	

	מותר	אין תפורים
	מותר אם קשים	יש בהם כלאים
	אסור	סנדל מסומר
	אסור	מונעל לא תפור
	אסור	מונעל לא צבוע
£ § ¼ ½ ¾ ⅓ ⅔ ... ⅔ × ¾ ½ ¼ ⅓		

§.§.

נראה כהולך לתקן ביתו	אין כאן איסור מלאכה גזירה משום יו"ט שאחר שבת ונמצא שהביצה הוכנה אתמול – בשבת (סעודות שבת ויו"ט חשובות הן וצריכות הכנה)
נלמד מכך שהתורה כתבה כ"א בפני עצמו מוכח שדיניהם שונים, ומסתבר שהחמץ הפחות מחומץ קל יותר ולכן שיעורו ככותבת	תחילת מעבד
מתוך שהותרה לצורך הותרה לא לצורך	שרק עתה שחט
משום שמחת יו"ט	שראויים להתכסות בהם
משום שמחת יו"ט	שעדין לא נתחייב מעיו"ט
מספיק שינוי קטן	שמה ממקום אחר באו
מוקצה	שמה ימלך להניחם צוות לאמם ונמצא מטלטל בע"ח שלא לצורך (או שימנע משמחת יו"ט)
מדפתח הפסוק בשאור וסיים בחמץ מוכח שדינם שוה	שלא יפסד: ואם לא נתיר ימנע מלשחוט
לסלק – שאין גוזרין להחזיר – שאם לא נתיר להחזיר לא יפתח. וימנע משמחת יו"ט	שכך עושים בכמויות ולזמן רב
לומדים ביעור מאכילה שדינם שוה	שיש כאן אחד שלא הוזמן
לא התירו אלא מלאכת אוכל נפש	שינוי גדול. שהרי לא יפוג טעמו אם ידוך מאתמול
כנ"ל	שיכול לשבת עליהם
כי אלו אחרים הם שלא הזמינם (ולא נאמר שהתחלפו וכולם מהמזומנים)	שיכול להשתמש בה ע"י מדוכה ובישול
כדי שלא ימנע מלשחוט – וימנע משמחת יו"ט	שטעמו פג אם יעשה מאתמול. והתירו הכל כדרכו
ולא נחשוש שכולם הלכו, ובאו שנים חדשים אלא אחד הלך ושנים נשאר	שהוא כדרך חול (והרבה)
ולא נחוש שבאו מצד אחר	שדעתו להשתמש בו מערב יו"ט. ואם הוסק ביו"ט: אם חם - מותר, שראוי לצליית ביצה ואם קר אסור
וכנ"ל: בעפר תחוח	שבות דחורש
ודוקא בדקר נעוץ מעיו"ט ובעפר תחוח	שאפשר לשחוט ביו"ט
התירו רק צורך תיקון העיסה ולא יותר ששוה	

לתרומה ומעשר	שאסור לטחון ביו"ט (ובמדוכה אינו דרך)
דלמעט בטרחה תמיד עדיף	שאינו שוה לתרומה שאינו רשאי להפרישם אבל חלה מותר להפריש יהא מותר גם להוליך
דומה לבנין	שאינו ראוי לשימוש ביו"ט שצריך להשחירו ע"י אומן
גזירה אטו ציר מהצד	שאינו ראוי לשימוש ביו"ט
בכלים אלו שאין דרך לברור בהם אלא לאכילה מידיית	שאינו ראוי לשימוש ביו"ט
אפשר מעיו"ט	שאינו מוליכו אלא מטהו – שובכו מוכיח עליו
אף לב"ש, שהוא שינוי קצת	שאינו מוכן לאכילה מיד
אם אסור להפריש אסור להוליך	אין חשש שיניחם מידי
אין לו דין כלי – מחמת גדלו	"כל האסור משום מראית העין אף בחדרי חדרים אסור"
	אין בו בנין כלל
	אגב הבשר
	אף לב"ש שראו מיד לאכילה
	שראויים ללבישה